

"GLAS NARODA"
(VOICE OF THE PEOPLE)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank Sakar, President J. Lupaha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

46th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Za celo leto velja list na Ameriko	Za New York za celo leto .. \$7.00
In Kanado .. \$6.00	Za pol leta .. \$3.50
Za pol leta .. \$3.50	Za inosestrvo za celo leto .. \$7.00
Za četrt leta .. \$1.50	Za pol leta .. \$3.50

Subscription Yearly \$6.—

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 3-1242

Iz Slovenije

ZAGONETNA USODA VASKE LEPTICE

Proti koncu januarja se je prišla ponuditi v neko litijsko gostilno 18-letna Slavka Zamana, doma s Kamnega vrha pri Primskovem na Dolenjskem. Slavka je povsod zbujala pozornost, bila je izredno lepo in prijetno dekle. Njena izredna lepota pa je menda kriva, da je postala Slavka taka revica, da jo vsi pomilujejo. 6. februarja je povzročila s svojim vedenjem obilo govorice. Na vse zgodaj je prišla iz svoje sobice, oblečena le v srajci in je stekla po Glavnem trgu. Dospetki do cerkvenih vrat, je pričela pritiskati na kljuko in vpiti: "Marija, odpusti mi, ker sem se ti izneverila..." Pred cerkev je stopilo nekaj ljudi, ki se jim je nudil neobičajen prizor. Štirje moški so skušali revico odtrgati od vrat, kar se jim je posrečilo šele po daljšem prizadevanju. Sprva niti niso vedeli, da se je dekletu zmešalo. Odvedli so jo na njen novi dom, kjer so jo oblekli. Dekle se je nato preoblekle v nedeljsko obleko, lase si je razčesala po rami, glavo si je povila v belo svilen ruto, nato je vzele v roke mašno knjižico in glasno obžalovala to in ono. Čez nekaj časa pa se je naho-mala spremenila in pričela vpiti da je bila zapeljana in je metala mašno knjižico ob tla. V tistem so prišli v Litijo vsačani s Primskovega vrha in so pripovedovali, da je bila Slavka doma znana kot zgrešeno pošteno dekle.

Ljudje vedo povedati, da se je zadnje dni zanimal za lepoto neki fant. Vabil jo je, naj si pred pustom privoščijo nekaj veselja in zabave, ki je v samotnem Kamnem vrhu ne more doživeti. Toliko ji je pripovedoval, da je dekle res na skrivaj pobegnila iz svoje kamre in odšla z novim prijateljem na zabavo. Fant in dekle sta si privoščila predpustnih pribojškov in kakor trde ljudje, je kavalir natakala razne opoje, kar je Slavko tako prevzelo, da se ji je omračil um.

500 OTROK SE POTI-KA PO GOZDOVIH

Iz Maribora poročajo 28. januarja: — Te dni se je vršila v ljudski šoli na Tezmem seja krajevnega šolskega sveta, na kateri je bilo zopet govora o vprašanju šolanja otrok iz znane delavske naselbine na Spodnji Dobravi, ki nosi značilen naziv "Abesinija." Ta naselbina spada pod občino Hoče, deca pa hodi v šolo na Tezmo, ker je tja dosti bližje in

imajo lepšo cisto, kakor v Hoče. Zopet se je na seji naglašala potreba, da se čimprej zgradi posebna šola v Spodnji Dobravi, saj zahaja sedaj že ne manj kot 195 otrok v tezensko šolo. Pa še na nekaj drugega so nekateri udeleženci na seji opozarjali: na potrebo posebnega mladinskega zavetišča za šolsko mladino v "Abesiniji." S tem so načeli velevažno vprašanje, ki bi mu bilo treba čim prej posvetiti vso pozornost na merodajnih mestih. Nikjer ni namreč mladina tako prepuščena sama sebi in nikjer ni tako brez nadzorstva, kakor v teh žalostnih delavskih naseljih, ki so zadnja leta nastala v mariborski okolici. Predvsem sta to dve veliki naselbini — Abesinija pri Tezmem in Ciganska vas za Radvanjem. V Abesiniji je že okrog 200 hiš s kakimi 1500 prebivalci. Ciganska vas v Radvanju pa šteje tudi že okrog 1000 prebivalcev. V obeh stannjuj se sami delavci, ki so si postavili vsak sila skromno hišico na majhnem prostoru, na katerem so iztrebili gozd. Nekatere hišice, ki obstojajo večinoma samo iz enega stanovanjskega prostora, so delane iz blata, druge pa zbite iz desk. Stanovaleci so izključno delavci, zaposleni v mariborskih in okoliških tovarnah. V največjih primerih sta zaposlena oba roditelja, oče in mati, otroci pa, ki so v teh delavskih rodbinah prav številni, so v tem času popolnoma sami sebi prepuščeni. V obeh omenjenih naselbinah je skoraj 400 šolohveznih otrok, nad sto pa takih, ki doraščajo za šolo, ali pa so jo pravkar končali. Vsa ta mladina živi zaradi zaposlenosti staršev brez vsakega nadzorstva. Da se iz takega življenja ne more nič dobrega iziniti, je jasno.

NEZVESTO LJUBICO IN NJENEGA FANTA JE NAPADEL

64-letni zidar Hočevnar Janez iz Grmovelj pri Leskovcu je imel že več let ljubezensko razmerje s 43-letno delavko Račičevno Terezijo iz Studene. Naterjor šestih otrok. Naenkrat si je Račičeva izbrala za fanta brhkega 28-letnega Ivana Novaka z Rake. To pa staremu Janezu, ki je hotel veljati še vedno za mladega, ni šlo v račun. Zato je sklenil maščevati se nad tekmecem. Ko je srečal te dni Račičevo z novim izvoljenem, je napadel zaljubljeni par. Prav nič ni izbiral sredstev za borbo, kar z zidarskim kladivom je začel tolči po glavah obeh. Seveda ni Novak držal križem rok, ampak je pobral na cesti kamen in vračal mlo za drugo. Pa še Ra-

čičeva se je udeležila bitke ter krepko tolkla Hočevnarja z njegovo lastno gorjaco. Sele o-rožniki so napravili konec bitki. Vse tri vročokrvneže so morali spraviti v krško bolnišnico, kjer so jim povezali rane, nato pa so bili izročeni v zapore sodišča.

V SVOJEM ŽIVLJENJU OBDOJEN NA 44 LET

V bolnišnici mariborske kaz-nilnice je umrl 57-letni kaz-njenec Tomaž Zorjan, doma iz Šalovec. Moža je zasledovala nesrečna usoda. Že s 13 leti je prišel prvič v stike s kazenskim paragrafi ter je bil obsojen od okrožnega sodišča v Celju na 6 tednov ječe. Potem so sledile sodbe od okrajnih in okrožnih sodišč po vsej Sloveniji druga za drugo. Leta 1918 je bil zaradi dezertacije obsojen od vojaškega sodišča v Trstu na 8 let ječe, naslednje leto pa je bil pomiloščen, pa kmalu nato zopet obsojen na isto kazen. Zadnjič je dobil zopet dolgotrajno kazen zaradi tatvin in vlomov od okrožnega sodišča v Mariboru. Dali so mu 4 leta ječe. Vsega skupaj je bil mož obsojen pet in dvajsetkrat na 44 let in 19 dni kazni. Večino svojega življenja je prebil v kaznilnicah in letnišnicah.

GOLA ROKA V VOLČJEM ŽRELU

Švedski listi poročajo o strašnem boju, ki so ga imeli v zadnjih dneh kmetje, severni je-leni in volkovi.

To zimo se je zbralo na severnem Švedskem in ob finski meji posebno dosti volčjih tropov. Raztrgali so že stotine domačih živali in tudi več ljudi. Oblasti so razpisale nagrade po tisoč finskih mark za vsakega ubitega volka. Celo letala s strojniciami so poslali nad volkove. Deželo so razdelili v določene predele in v vsak takšen revir so poslali po dva izkušena lovca.

V neko ogrado na severnem Švedskem so bili spravili več sto severnih jelenov. A vanjo je vdrlo neke noči 25 do 30 velikih volkov. Prestrašeni je-leni so se branili napadalec s parklji in rogovi. Samci so stvorili živ, tulč zid, za katerim so bile samice, ki so s svoje strani branile mladice. A že nekoliko minut po napadu so volkovi raztrgali nad 20 živali.

K sreči so zavoljo trušca prihiteli takoj lastniki črede, oboroženi z noži, sekirami in zankami. S strelnim orožjem bi pa v tej zmešnjavi ne opravili ničesar. Lastnik je s svojimi tremi sinovi in nekoliko pastirji skušal opraviti z zverinami. V svitu plamenice je prišlo do divje bitke. Končno pa so se morali volkovi tulč umakniti, toda na bojišču jih je ostalo dvanajst ubitih. Med enim izmed volkov in

POZOR ROJAKI!

V ZALOGI IMAMO NOVE PREGLEDNE ZEMLJEVIDE:

Velik pregleden zemljevid JUGOSLAVIJE

(Na njem so označene poleg mest tudi večje slovenske vasi) stane \$ 1.— Manjši zemljevid

JUGOSLAVIJE stane 25c

Zemljevid jugoslovanskih BANOVIN stane 25c

Zemljevid —

CELEGA SVETA

Knjiga, obsegajoča 48 str., seznam večjih mest s številom prebivalcev. Stane 50c

SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street
New York

nekim pastirjem, pravim velikanom s silno telesno močjo, je prišlo do krvavega dvoboja. Pastir je bil brez orožja, ker mu je sekira zletela iz rok, mož pa je volka, ki se je bil zagrizel vanj, zadavil s lastnimi rokami. Z vso silo mu je potisnil golo roko v žrelo, tako da se je žival zadušila.

POLJUB ZA TISOČ LIR.

Sodišče je obsodilo Nicolaja Campittelija iz italijanskega kraja San Emano na 1000 lir globe, ker je bil poljubil neko dekle.

Mladi mož se je bil zaljubil v lepo in zraven tega bogato 16-letno Giustino Rosattijevo. Mladenka mu je ljubezen vračala. Nje oče pa je bil proti temu razmerju in je Campittelija grdo napadil, ko je prišel prosit za hčerino roko. Zaljubljenca pa se nista vdala. Sklenila sta, da hosta očetov odkor zlomila z drznim udarom. Campittelij je v trenutku, ko očeta ni bilo doma, vdril v hišo, in je lepo Giustino poljubil pred vsemi ljudmi. Oče je stekel h kadiju, ki grešnika ni obsodil samo na 1000 lir globe, temveč tudi na posebno "odškodnino". Na zadnje bo moral plačati vse to vendarle Giustinin oče.

Denarne pošiljatve

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu.

V Jugoslavijo:

Za \$ 2.45	Lir. 100
\$ 4.75	Lir. 200
\$ 7.00	Lir. 300
\$11.00	Lir. 500
\$21.50	Lir. 1000
\$42.50	Lir. 2000

V Italijo:

Za \$ 6.30	Lir. 100
\$ 12. —	Lir. 200
\$ 20. —	Lir. 500
\$ 57. —	Lir. 1000
\$112.50	Lir. 2000
\$167. —	Lir. 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOL

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah, dovoljujemo se boljše pogaja.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 W. 18th ST., NEW YORK

Peter :: Zgaga

Letošnjega pustnega torka nisem praznoval, pač sem pa praznoval debeli četrtek.

Po svoji naravi nisem sladokusec in po nobeni jedi prav posebno ne hrepenim. Vzrasel sem ob krompirju, zelju in repi, kar mi je še danes najljubša jed, posebno še, če je le-košek govedine poleg.

Sam ne vem, kako mi je prišla pustno nedeljo špehovka na misel. To je edina potica — pri nas doma ji pravimo oevir-kovec — ki jo obrajam.

V ponedeljek zjutraj telefoniram gospe Zakrajškovi, ki zavzema med slovenskimi kuharicami eno najbolj častnih mest, naj mi pošlje recept za špehovko.

— Bom, — je odgovorila, — o prvi priložnosti ga bom poslala.

Pa mislite, da mi ga je poslala? Ah, pa kaj se!

Najbrž je takole uganila: — Kaj bo Zgaga z receptom? — Kakšen žlikof bi moglo že zmašit skupaj, špehovke bi pa ne zgetel, pa če bi jo gnetel do sodnega dne.

In tako ni bilo recepta, bilo je pa nekaj drugega. Poslala mi je namreč poldrugo ped visoko špehovko, ki dobro in okusno, kakršne nisem dotlej še nikdar jedel. Lepo rumena in dišča se je kar tresla pred menoj na mizi, vedoč, kaj jo čaka.

Tretino sem jo zlelal v četrtek, v petek je bil pa zapovedan post. Pogledam v pratiko, in tam je rečeno črno na belu, da se težakom, holnikom in popotnikom ni treba postiti. Špehovka je mesna jed. Bel-nik sem in tečaj 170 funtov in sem torej upravičen do nje. Da je pa še bolj držalo, sem krev-sal dvakrat okoli bloka, in sem bil potemtakem tudi "popot-nik".

S tem je bilo zadoščeno cerkvenim postavam, in znanjka-lo je druge tretine. Kar je o-stalo, sem pa v soboto pospravi-l.

Iskrena hvala, Mrs. Zakraj-šek.

Če bi ne poznal dostojnosti in manire, bi Vas prihodnje leto najraje prosil recept ne samo za eno, pač pa za dve.

Te dni bo začel Glas Naro-da objavljati izredno zanimi-vost za naše Poljance, Žirovce in Ločane: spomine najstarej-šega poljanskega fanta — An-drejenčevega Toneta, ki je i-gral skoro petdeset let najpo-membnejšo vlogo v Poljanski dolini. Ne sicer v politiki in mednarodnih zadevah, pač pa pri dekletih, po ostarjih, sejmih in sploh vsepoved, kjer se je dalo kakšno pošteno za-gosti.

Ob bližajočih se papeških volitvah sem se spomnil starega slovenskega očanca in velikega veseljaka, ki se je pisal Papež.

To ni nič čudnega, kajti po naših krajih je še vedno dosti Papežev, Kraljev, Cesarjev, Škofov, Princev, Knezo in drugih takih priimkov.

Papež ki ga tukaj omenjam, je živel v času, ko je umrl v Rimu papež Pij (ne vem kate-ri), in mu je bil za naslednika izvoljen papež Leo.

Pa je prišel naš Papež v gostilno, in so ga vprašali piv-ci: — No, Papež, povej, kako je kaj.

— Ej, slabo, slabo. Ko je še stari živel v Rimu so mi rekli, kamorkoli sem prišel: — Pa-pež, pij, pij! Odkar je bil no-vi izvoljen, mi pa figo kažejo rekoč: — Papež, lej jo, lej jo!

VSAKEMU

ki naroči Slovensko-Amerikanski Kalendar za leto 1939, pošljemo ...

PANORAMO SVETOVNE RAZSTAVE v barvah. Raz-stavo bo odprta meseca aprila 1939. Na nasprotni strani panorame je ZEMLJEVID MESTA NEW YORKA, na katerem so označene vse večje ceste in ulice, avtomobilske ceste, parki itd. Na njem je seznam znamenitih poslopij, cerkva, nebotičnikov, univerz, gledališč, kopališč in le-tovišč. Zemljevid meri 19 x 25 inčev.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street : : : : : New York N. Y.

AKO NAMERAVATE

OBISKATI SVETOVNO RAZSTAVO, VAM JE TA ZEMLJEVID NEOBHODNO POTREBEN. —

KOLEDAR VAS STANE

50c s poštino

(Rojake opozarjamo, da lahko, ko naroči-jo posamezne izvide Slovensko-Amerikau-skega Kalendarja za 1939, namesto, da pošljejo svoto — 50c v gotovini ali Money Odru — priložijo k naročilu znamke po 3 oziroma po 2 centa.)

"GLAS NARODA" pošljamo v staro do-movino. Kdor ga ho-če naročiti za svoje sorodnike ali prijate-lje, to lahko stori. — Naročnina za sta-ri kraj stane \$7. — V Italijo lista ne poš-ljamo.

Kratka Dnevna Zgodba

K. FROWEIN:

SMRT PO OZRACJU

Trimotorno letalo se je na lahno magibalo in se s polkrožnim zaletom blizalo zemlji in drselo le za meter nad zemljo preko rjavega, ilovnatnega obronka, ki je obdajal letališče. Propeler je razpihal rjave, ozgane trave, motor je zamrl. Kar na mah je planila vročina južnega poletja v nas.

V opoldanskem, drhtečem sončnem luči je onkraj porečja stalo mesto in se blestelo belo in rdeče, vse ena zmeda drug z drugo stikajočih se cest in ulic, ki so plezale po hribu zavzgor. Val prepletajočega se brnenja in ropota je prihajal preko nižavja semkaj od leno plazeč se reke. S sopotnikom sva, za hip ko oslepele, stala s kovčegi v rokah na tem brezsenem prostoru letališča, in sva prisluškovala glasovom iz dalje. Nato pa so naju prebudile kletvice. Oglašale so se iz hangarja, z nasprotne strani letališča. Skupina lovskih letalcev se je pripravljala, da vzleti. Kmalu so se zagnali kvišku lili zlohotni sršeni in so izginjali v nebo. Pesem njih motorjev se je spremenila v nežne, pojoče glasove.

Ohrnila sva se proč in vstopila v uradno poslopje letališča. Carinar je naju slišal prihajati, naglo je prihitel iz ograde, in nagovoril po francosko:

"Les passeports, monsieurs." Žigi so švigali po papirjih. Pri Thornstonejevem potnem listu je obstala hitena kretnja z roko.

"Star znanec. Ali se peljete spet v Bombay? Spominjam se še — življenje je zares kruto — srečno pot."

"Pojdite," je rekel Thornstone in me porinil v mračen prostor, ki je bil za potnike, ki morajo čakati za prihodnjo letalsko zvezo.

"Poznajo vas tu?" sem vprašal Thornstonea, zakaj vedel sem o njem le to, da je bil lastnik velikega angleškega podjetja, za izdelovanje motorjev in sem se slučajno seznanil z njim na nekem trgovskem potovanju ob Perzijskem zalivu.

"Tu me pač predobro poznajo," je odvrnil s posebnim pondarkom. "Vsako leto poletim v Indijo veste. Imam namreč hčer ondi. Vsako leto čakom tu letala za na Rodos, in takrat planejo vame črni spomini."

Ni mi bilo, da bi izpraševal. Toda ta gospod je pač čutil potrebo, da bi ob tej uri ne bil

sam. "Mladi ste še," je rekel. "Mogoče bi se iz moje zgodbe še česa naučili."

Čez čas je povzel: "Glejte, nemara le ni bilo prav, da sem se oženil s to Španko. Ni bilo prav, da sem jo presadil na ta mrzli otok, saj bi si bil lahko mislil, da ji ne bo moglo biti dobro v družbi. In zares je bilo tako. Vendar naju je do njene rane smrti družila najina hči, Cecilija. Dekle je podobno svojemu očetu po odločnosti, umerjenih kretnjah, po hladnem načinu obnevanja z ljudmi, ki nekaj pomenijo na svetu. Po svoji materi pa je podedovala vse, kar je telesnega: košate kodre, nežno, ozko telo, plemenite poteze v obrazu in tople, rjave oči srne. Otrok je moral odraščati brez matere. Kolikor so mi dopuščali moji motorji, sem pazil nanjo ko na zaklad."

Cecilija je bila drugačna, kot so ta dekleta, ki jih na gruče videvate na vrtnih zabavah, kako klepetajo in se razposajajo vedejo. Preden sem se zavedel, je postala velika in pametna. Nadomeščala mi je gospodinjstvo in mi modro in trezno kaj svetovala, kadar sem ji razodeval svoje skrbi. Kaj kmalu so se pojavili mladeniči, ki so jo snubili, in bilo jih je več, kakor mi je bilo prav. Bilo ji je dvajset let, od tedaj je minilo že nekaj let, ko me je obiskala zunaj v moji tvornici. Pa ni prišla sama. Bila je zaročena. Izvoljenec je bil neki častnik indijske armade, človek odličnih potez angleškega častnika. Vprav takrat sem imel sejo z inozemskimi odjemalci. Pred tednom šele sta bila spoznala drug drugega in že drug dan naj bi se njen Gray, kakor ga je ljubeče imenovala zaradi njegovih sivih oči s svojim polkom odpeljal iz Southamptona za nadaljnji dve službeni leti v Bombay.

Seveda sem odšel hočeš nočeš s sejo, in se še istega dne z obema odpeljal na svoje poletno bivališče pri Sommersethila, ki ga po svojih obiskih v Angliji brez dvoma poznate. V teh nekaj urah sem videl zadosti, da sem spoznal, da je bila ta zadeva več kot ljubimkanje. In ko sta oba ta dva takole stopala poleg mene skozi zamegljen park in sta bila po boji in kretnjah ko eno bitje, tedaj sem se v dno duše potrt poslovil od svoje hčere, dobro vedoč, da ne bo nikoli več moja.

Gray je odpotoval. Več mesecev je minilo. Prišlo je mnogo pism iz Indije, prišel je tudi zavojček težke, rumene svile in nekoč je prišla celo ti grova koža, ki ste jo videli v veži moje hiše. Potem je bilo manj vesti. Grayov polk je moral v boj zoper divja gonska plemena v Pendžabu. Moja hči mi je večkrat pokazala kako njegovo pismo. To so bile v naglici, nemara kje v kaki osamljeni utrdbi, napisane vrstice, doživljaji z jahaskih poti in bitk, vmes pa zmeraj stavek: "Saj se kmalu vrnem." Po teh dveh letih bivanja v Indiji sta se hotela poročiti.

Bilo je sredi poletja in s Cecilijo sem bival v obalnem kopališču, tedaj sem prejel brzojavko, ki jo je očitno oddalo poveljstvo čet. Brzojavka je vsebovala nerazumljivo besedišče. S hčerjo sva komaj razbrala kako besedo, kraj oddaje in "ranjen." Že čez nekaj ur pa je prišla druga brzojavka, ki nama je povedala več. Gray je bil ranjen, in sicer tako hudo, da so naznanili, da se bo vrnil z letalom v domovino.

Moja hči je bila čudovito mirna. Storila je vse, kar je mogla v tem primeru storiti, brzojavno je naročila celo dva zdravnika kraljevske Akademije, ki sta bila že večkrat gosti moje hiše, naj vse pripravita za sprejem bolnika, in je brzojavila v Indijo, kdaj naj se letalo z ranjenecem odpravi v Evropo. Medtem sva se vrnili v London. Pozno zvečer sem dobil iz Bombaya brzojavko, da je bolniško letalo že odletelo. Cecilija me je vsa solzna zaprosila: "Dajva, pojdiva mu nasproti." Privolil sem, misleč, da bodo tako pač hitreje potekle ure čakanja. Drugo jutro sva letela mimo Koelna, Dunaja, Budimpešte, povsod sama brezzična sporočila sem in tja. V Zemlino sva morala počakati. Kmalu po našem prihodu, je odletelo bolniško letalo iz Salonike.

Sir, bil je tak poletni dan, kakršen je sle. Prav tako je sonce nensmitjeno pripekalo z neba. V pričakovanju sva stala na terasi in sva zrla proti goram, ki se nad njimi dviga kraljevski grad. "Tole — tu bo letalo?" Najprej je bilo vidno nekaj lesketajočega se v sončni svetlobi, nato se je blizalo letališče, je na široko zavilo nad njim in se nagnilo za pristane. Pilot je bil tako spretno ubral smer, da se je

težki trimotornik na asfaltnem pločniku ustavil.

Cecilija je šla z nami proti letalu, čigar trije motorji so z glasnim stokom utihnili. Od znotraj so se odprla vrata kabine, in po ozki lestvici se je prizibala nosilnica, ki so jo nesli štirje moške posadke.

Skrbno so jo položili na tla. Ko smo se ji bližali, nam je postal korak. Vsi štirje moške posadke so segli z roko k čepici na glavi. Gray je bil mrt. Le nekaj minut pred pristankom je izdihnil.

Ko sva s Thornstoneom sedela spet v letalu, ki naju je ponelo preko Krasa proti Sredozemskemu morju, se je še enkrat okrenil k meni in je zavpil, bilo je bolj tuljenje, kot govorenje, da bi preglasil hrup motorjev. "Konec te zgodbe bi radi vedeli? Tam je, v Indiji — bolniška sestra."

Delež italijanskih prostovoljcev

General Gambara je poslal Mussoliniju poročilo o sodelovanju italijanskih prostovoljcev v bojih v Kataloniji. Borba se je začela 23. decembra preteklega leta ter se končala šele v noči 27. jan., ko so prednje straže prostovoljske divizije Littorio, v kateri so izključno samo Italijani, in tri mešane divizije, popolnoma obkrožile Barcelono s severne strani ter zavzele Badalono.

Obkoljevanje Barcelone je omogočilo maroškem in navarskem armadnemu zboru da v korakata v mesto, v katerega je istočasno prišla tudi vojska legionarjev. Poročilo pravi dalje, da je že v samem začetku ofenzive prostovoljski zbor, potem ko je presegal prometno žilo Lerida-Tarragona, do temelja omajal sovražni obram

bni načrt s hrabrim manevrom, ki je obstojal v silnih hitrih napadih.

Iz marsičesa se vidi, da je republikansko vrhovno poveljstvo prišlo posebno v težaven položaj zaradi akcije armadnega zbora prostovoljskih oddelkov in njegovih neprestanih naporov, da bi svoje prve bojne črte pomaknil naprej.

Ob zaključku bojev so prostovoljske čete zajele 16.000 republikanskih vojakov izmed 40.000, pet topovskih baterij ter ogromne količine pušk in avtomatskega orožja. Prostovoljske čete so v borbi uporabile nad 400.000 topovskih granat.

V času te zmagovite ofenzive je bilo zavzetih 6 pomembnih mest, ne vstevši Barcelono in Tarragono. Padla je 70 čast-

BLAZNIKOVA
Pratika
za leto 1939
Cena 25c
s poštino vred.

"Glas Naroda"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

nikov, izmed njih 39 Italijanov, ranjenih pa je bilo 350 častnikov, od katerih je bilo 200 italijanskih. Na bojišču je obležalo 620 legionarjev, izmed njih 316 Italijanov, ranjenih pa je bilo 4.000 legionarjev, 2.000 italijanskih.

Poučni spisi:

AHN'S NEW AMERICAN INTERPRETER. — Trda vez. 270 strani.
Cena \$1.10
Učna knjiga za Nemce in za one, ki so nemščine zmožni.

AMERIKA IN AMERIKANCI. Spisal Rev. J. M. Trunk. (608 strani.) Trdo vezano
Opis posameznih držav; primerjanje Slovencev; njihova društva in druga naravne ustanove. Bogato ilustrirano.
Cena \$5.00

ANGLEŠKO SLOVENSKO BERILO. Sestavil dr. F. J. Kern. Vezano
Cena \$2.00

BURSKA VOJSKA. 95 strani.
Cena 40c

BODOČI DEŽAVLJANI naj narode knjižice — "How to become a citizen of the United States".
V tej knjižki so vsa pojasnila in zakoni za naseljenec
Cena 35c.

BREZPOSELNOST IN PROBLEMI SKRBNOSTI ZA BREZPOSELNE. 75 strani.
Cena 35c.

DENAR. Spisal dr. Karl Engler. 236 strani.
Denarni problem je zelo zapleten in težaven in ga ni mogoče storiti vsakomur jasnega. Pisatelj, ki je znan čiški narodno-gospodarski strokovnjak, je razširil svojo delo tako, da bo služilo slehernemu kot orientacijski spis o denarju.
Cena 80c.

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK. spisal Franjo Dular. 278 strani. Cena trda vez
Cena \$1.50
Zelo koristna knjiga za vsakega živinorejca; opis raznih bolezni in zdravljenje; slike.

DO ORHIDA DO BITOLJE. 1na strani.
Zanimiv potopis s slikami tistih krajev naše stare domovine, ki so Slovincem le malo znani.
Cena 70c.

GOVEDOREJA. Spisal R. Legvart. 143 strani.
S slikami
Cena \$1.25

IZ TAJNOSTI PRIRODE. 83 strani.
Poljudni spis o naravoslovju in svedomstvu.
Cena 50c.

KOKOŠKEREJA. Sestavil Valentin Razinger. 64 strani. Cena trdovez 50 Broš 35

KRATKA SRBSKA GRAFIKA. 68 strani.
Cena 30c.

KRATKA ZGODOVINA SLOVENCEV, HEVATOV IN SRBOV. 95 strani.
Cena 30c.

KNJIGA O LEPEM VEDENJU. (Urban.) Vez.
Cena \$1.25

KNJIGA O DOSTOJNEM VEDENJU. 111 str.
Cena 50c.

KUBIČNA RAČUNICA. Trda vez. 144 str.
Navodila za izračunavanje okroglega, romastega in tesanega lesa.
Cena 75c.

LJUDSKA KUCHARICA. najnovejša in praktična zbirka navodil za kuhinjo in dom.
Cena 50c.

MATERIJA in ENERGIJA. Spisal dr. Lavo Černi. 8 slikami. 190 strani.
Nauk o atomih, molekulah in elektronih. Poljudno pisana razprava o izsledkih sodobne znanosti.
Cena \$1.25

MLEKARSTVO. Spisal Anton Pevc. 8 slikami. 168 strani.
Knjiga za mlekarje in ljubitelje mlekarstva sploh.
Cena \$1.00

Kuharske KNJIGE

LJUDSKA KUCHARICA

Najnovejša zbirka navodil za kuhinjo in dom. Cena 50c.

KUCHARICA
965 navodil, 255 strani. Cena: broš. \$1.25, vez. \$1.50

SLOVENSKA KUCHARICA
Najpopolnejša izdaja, 728 strani.
\$5.00

Cena \$1.00

NAROD, KI IZUMIRA. 101 strani.
Poljuden opis najsevernejšega naroda na svetu. Njegove šege in navade.
Cena 40c.

NAŠE ŠKODLJIVE ŽIVALI v PODOBI IN SEDELI. Opisal Fran Erjavec. 224 strani. Broš.
Cena 40c.

OBRTNO KNJIGOVODSTVO. 258 strani. Vez...
Knjiga je namenjena v prvi vrsti za stavbo, umetno in strojno ključavničarstvo ter šelastvarstvo.
Cena \$2.50

ODKRITJE AMERIKE. spisal H. MAJAR. Trije deli: 162, 141, 133 strani. Cena mehko vez
Poljuden in natančen opis odkritja novega sveta. Spis se čita kakor zanimiva povest ter je sestavljen po najboljših virih.
Cena 50c.

PRAKTIČNI RAČUNAR. Trda vez. 251 str...
Priloga knjižici, ki vsebuje vse, kar je pri nakupu in prodaji potrebno.
Cena 75c.

PROBLEMI SODOBNE FILOZOFIJE
Spisal dr. F. Veber. 341 strani.
Knjigo toplo priporočamo vsakomur, ki se hoče seznaniti z glavnimi črtnami sodobne filozofije.
Cena 70c.

RUSKI REALIZEM. Spisal dr. Ivan Prijatelj. 413 strani.
V knjiži so opisani predhodniki in idejni utemeljitelji te svojevrstne ruske struje.
Cena \$1.50

SPOMINI. (Spisal Jože Lavtižar.) 243 strani.
V tej knjiži obuja naš znan potopisec župnik Lavtižar spomine na svoja brezštevilna potovanja.
Cena \$1.50

SPLOŠNI PODUR, KAKO OBDELOVATI IN IZBOLJŠATI POLJE IN VRTOVE.
Cena broš. Cena 50c.

SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVENSKOVAR. 148 strani.
Cena 90c.

SLOVENSKO-NEMŠKI SLOVAR. 143 str.
Druga polovica knjige vsebuje nemško-slovenski slovar in kratko slovnico slovenskega in nemškega jezika.
Cena 40c.

UVOD V FILOZOFIJO. Spisal dr. Franc Veber. 352 strani.
Cena 75c.

UMNI KMETOVALEC. Spisal Franc Povše. Cena broš.
Cena 50c.

VELIKI VSEVEDEŽ. 144 strani.
Zbirka zanimivih in kratkočasnih spretosti; burke in šalivi poskusi; vedeževalna tabela; punktiranje; zastavice.
Cena \$1.45

VODNIKI IN PREROKI. 128 strani.
Knjiga je izšla v založbi Vodnikov družbe ter vsebuje življenjepis moč, ki so s svojimi delom privedli slovenski narod do suverenosti v svobodo.
Cena 60c.

ZNANSTVENA KNJIŽNICA. 78 strani.
Zanimivosti iz ruske zgodovine in natančen opis vojaške republike uporokitih kmetov.
Cena 50c.

ZDRAVILNA ŽELIŠČA. 62 strani.
Cena 50c.

VERNE DUŠE V VICAH
Spisal Prosper Merimee. 80 strani. Cena... 30
Eden najboljših spisov francoskega mojstra, vsota in našega kmetkega življenja.

VOLK SPOKORNIK (spisal Franc Molke; 9 strani)
Trda vez. 130

ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA 60c

POŽAR V SKLADIŠČU

V železniškem skladišču v Birmingham, N. Y., je izbruhnil ogenj, ki ga tri dni niso mogli pogasiti. Povzročena škoda znaša \$100,000.

Ljubezen ... nikdar ne ugasne

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

8

Dalje ne pride; zadnja beseda, ki se je hotela splaziti skozi njene ustnice, ni bila več slišna. Eleonora Rittberg je bila mrtva.

Hans ginjen prime njene roke.

"Mati, ljuba mati!"

Nobenega drugega imena ne najde več za njo. Toda mati ga ne sliši več. Na njenih lepih potezih leži veličanstvo smrti.

Hans Rittberg stoji v nekdanji pisarni svojega očeta, katero sedaj sam uporablja in z zamišljenimi očmi gleda proti očetovemu mavzoleju, v katerega je pred nekaj dnevi bil položen tudi pepel njegove matere. Razni posli ga drže v hiši, marsikaj mora odrediti in ukreniti in še ni imel časa, da bi šel v podjetje.

Vse te dni ni mogel priti do oddiha. Vedno pride zanj kakva važna zadeva. Ravno kar je govoril z gozdarjem glede pogozditve neke goščave. Malo prej je bil pri njem oskrbnik posestva, da od njega prejme naročila in navodila. In sedaj misli, da je za nekaj časa uredil vse. Samo nekaj ima še opraviti — govoriti s Flavijo o marsičem, kar mu je na srečo prišlo pred vsem o njeni bodočnosti.

Zopet, kot pogosto zadnje dni, misli na zadnje ure svoje matere in na vse, kar mu je nenavadnega povedala — pred vsem na njeno zahtevo, da poroči Flavijo. In zopet se vpraša: Zakaj je tako nujno želela, da poroči Flavijo?

Flavijo je imela rada, kolikor je bila pri svojem hladnem, ponosnem značaju zmožna. Tudi njegov oče jo je imel zelo rada in je rad verjel, da je bila tudi očetova želja, da bi poročil Flavijo. Flavija je v zadnje leto njegovega življenja prinesla solnčni žarek, dala mu je toploto in udobnost, kar je v svojem zakonu zelo pogrešal. Toda oče ga ne bi nikomur silil, ker ga je imel preveč rad. Kaj je tedaj njegovo mater prisililo k njeni nujni prošnji?

In kakor mnogokrat, misli tudi na to, kaj je bilo med njegovima starišema, da ju je tako ločilo. Zakaj je bila mati vedno tako ponosna in hladna do svojega moža? In zakaj ni mogla mati njega, edinega sina, ljubiti, zakaj je bila proti njemu vedno tako tuja? Vendar ni moglo biti pomanjkanje ljubezni, kar jo je odtujevalo od očeta, saj je vendar bila popolnoma skrušena zaradi srčne bolečine in cele dneve in noči ni našla miru. In še, ko je živel njegov oče in je nepričakovano prišel v njeno sobo, jo je videl klečati na kolenih pred očetovo sliko in je v iskreni prošnji dvigala roke proti njemu. Tedaj se je tiho umaknil, ne da bi ga bila opazila, kajti poznal je njen odurni ponos. Ni smela vedeti, da jo je tako videl.

In ko je po očetovi smrti pogosto po več ur, kot bi okamenela vsled bolečin, sedela pred mavzolejem, sta se s Flavijo pogosto vpraševala, kaj je bilo vzrok njene hladnosti in tuje obnašanja do njenega moža, če ga je, kot je kazala v vsem svojem obnašanju, tako zelo ljubila.

In zakaj tudi ni mogla njega, svojega edinega sina ljubiti? Vedno se tako vprašuje in ob njeni smrtni uri je vsled njenega čudnega obnašanja prišel do prepričanja, da je na njune medsebojne odnose morala vplivati kakva skrivnost, skrivnost, kateri ne bo mogel nikdar priti do dna.

Kaj je hotela reči s svojimi zadnjimi besedami? — Herbert — on ni —

Kot zadnje priznanje ji je najhujša sila te besede izsilila iz prsi, mogoče, ker je bila preslaba, da bi jih v svoji zadnji uri zadržala. Toda smrt ji je to priznanje preprečila, predno je mogla skloniti, kar je še hotela zaklicati svojemu možu.

In o tem noče Hans nič več razmišljati. Ta skrivnost naj spi z materjo.

In Flavija?

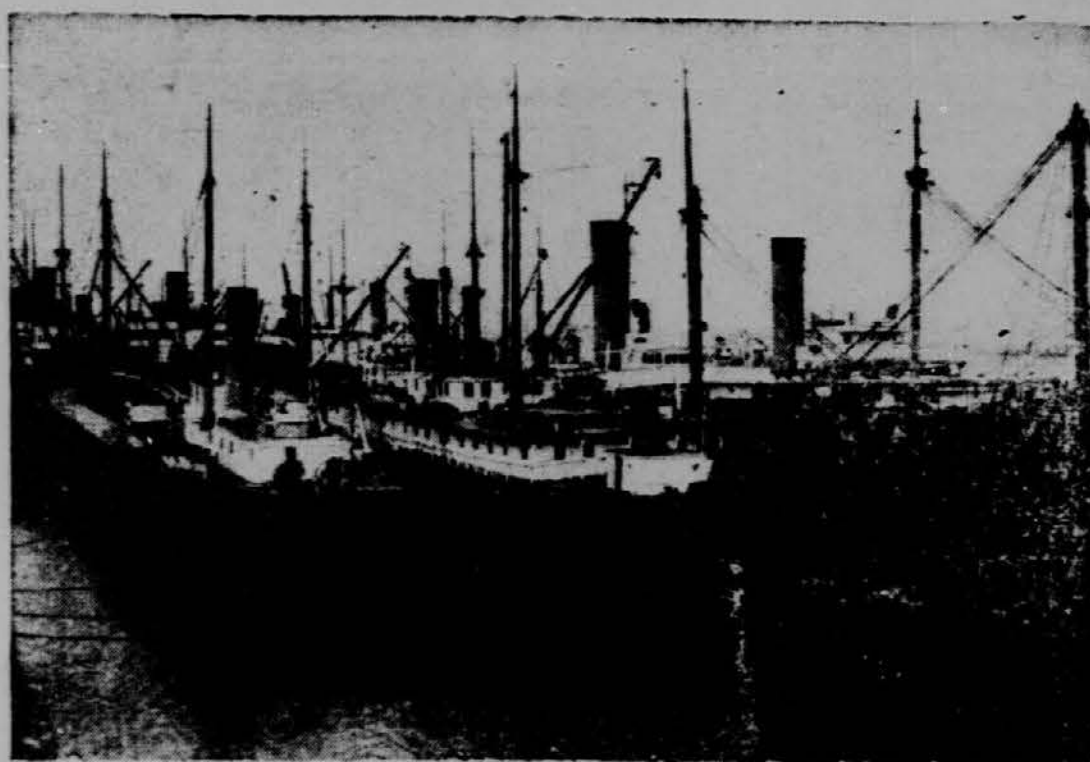
Zakaj je bilo materi toliko težje na tem, da naj bi postala njegova žena? Kako pisanje ji je mati izročila? Nekega dne bo vse to prišlo na dan. Eno leto po njeni smrti bosta izvedela s Flavijo. Sam ne bo nikdar Flavijin mož, to je bil njegov trdni sklep; svoje dekle je že izbral in ji dal svojo besedo.

Seveda ga je Flavija, odkar mu je mati izrazila svojo željo, priviknila srečala z radovednim nemirom. Prvič si jo je ogledoval z očmi moža, ne pa z očmi dobrega brata. In sedaj si je moral reči, da je Flavija lepa in vse ljubezni vredna in povsem sposobna svojega moža popolnoma osrečiti in vredna imeti celo možovo srce. Do tedaj mu je bila samo prijeten priradek v hiši, ki je oddajal od sebe svetlobo in gorkoto in je prijetno oživljala hladno ozračje očetove hiše. Postane pa mu tudi jasno, da se je vedno veselil, da jo bo zopet videl in ji gledal v njene plantice, zametno rjave oči, iz katerih je vedno žarela velika dobrota in ljubeznivo razumevanje, da je m. a. terino hladnost občutil tem manj bolešno. Da, odkar je umrl oče, to si sedaj odkrito priznava, ga ni prav nič vlekel v očetovo hišo, kot Flavijina navzočnost, njena dobrotljivost, njena gorkota, njen mehki, gorki glas in veseli sijaj njenih oči. Ne da bi se popolnoma zavedal, ga je Flavijina navzočnost osrečevala. Prav nič ni bilo čudno, da je njeno bitje celo očaralo njegovo mrzlo, stroglo mater. Da bi si pa Flavijo mislil kot svojo ženo — ne — tega ni mogel, že zaradi tega ne, ker je dal svojo besedo drugi.

In pred njegovimi očmi se prikaže slika Steffe Mareno-ve. Tako se je pisala mlada monakovska gledališka igral-ka, h kateri se je nagnilo njegovo srce, še predno je spoznal Flavijo. Zletel je v Steffine roke iz hladnega ozračja oče-rove hiše. Bila je p. risrčkano, veselo, ljubeznivo bitje, polno razposajenosti in ljubečnosti. Šalila se je, se smejala in mu je s svojo ljubeznivostjo pregnala vse b. rdkosti, ki so se ga lotevale. Njena gibliva ljubečnost je imela nanj velik vpliv, ki ga je slednji napotil k obljubi, da jo bo nekega dne vzel za svojo ženo. Rekel ji je le, naj samo nekoliko počaka, da bo na to pripravil svoje starše.

(Dolga prihodnja)

STAVKA V PRISTANIŠČU

Pogled na pristanišče v Seattlu, Wash., kjer so bili zadržani parniki zaradi stavke pristaniških delavcev.

Razne vesti.

OSEM IN TRIDESET MILI JONOV PRISELJENCEV OD LETA 1820.

Zgodovina priseljevanja v Zdržene države more se radi preglednosti deliti v štiri dobe: 1. v kolonialno dobo, začenši od prvih naselbin v Severni Ameriki pa do 1783; 2. v dobo "svobodnega priseljevanja"; 3. v dobo državnega nadgleda, (1830-1862) ko so državne oblasti, zlasti one ob atlantski obali, vzakonile predpise o priseljevanju; vsaka država po svoji volji in po svojih interesih, v dobo federalnega nadgleda, začenši približno od leta 1882 pa bržkone za vedno.

Niso držali nikakih zapisov o prihodu priseljenecv do leta 1820. Le iz ljudskih štetij pred tem letom se more soditi, koliko je prebivalstvo narasčalo vsled priseljevanja, saj kakor vsi znajo, naseljevanja kontinenta je bilo pripisati v imigraciji kot naravnemu narasčanju prebivalstva. Leta 1640 je prebivalstvo kolonij znašalo 25.000 in leta 1689 približno 200.000. Leta 1743 je bilo prekoračeno število enega milijona. Ko je bilo izvedeno prvo ljudsko štetje leta 1740, je prebivalstvo, izključivši Vermont in teritorij severozapadno od reke Ohio, znašalo skoraj štiri milijone. Ceni se, da od leta 1790 do 1820 je 250 tisoč priseljenecv prišlo v to deželo.

Tekom prvega desetletja, odkar so začeli držati uradne zapise o številu priseljenecv, je prišlo 143.000 priseljenecv. Od tedaj naprej je število zaporedoma naraslo: v desetletju 1831—1840 skoraj 500.000; v desetletju 1841—1850 več kot 1.700.000; v desetletju 1851—1860 skoraj 5.250.000; v desetletju 1891—1900 pa le 5.736.000; v desetletju 1921—1930 4.800.000 in v letih od 1931 do 1938 le nekaj manj kot 375.000. Leto največje imigracije je bilo 1907 s 1.295.349 pripuščenih priseljenecv in za njim prihaja fiskalno leto 1914 s 1.218.480 priseljenji. Najmanj priseljenecv je bilo leta 1931: 22.633.

Do približno leta 1880 je imigracija prihajala poglavito iz dežel na severu in zapadu Evrope, t. j. iz Belgije, Anglije, Francije, Nemčije Irske, Ni- zozemske, Škandinavskih de- žel in Švice. Jo po navadi imenujemo "stara imigracija". Med letom 1880 in 1920 so ju- žne, osrednje in vzhodne dežele Evrope zalagale z večjim de- lom priseljenecv, takozvano "novo imigracijo". Sedaj je nihal zopet zamahnilo v prejš- njo smer in stara imigracija je postala nova. V dobi 1926—1930 je 39,6 odst. priseljenecv prišlo iz severne in zapadne Evrope in 14,1 odst. iz ostalih

krajev Evrope. Tekom iste do- be je 26,2 odst. prišlo iz Kana- de, 15,2 odst. iz Mehike in 4,9 odst. iz drugih dežel.

Leta 1921 so Zdržene drža- ve radikalno spremenile svo- jo priseljeniško politiko. De- tedaj vsakdo, ki je bil v do- brem zdravju in dobrega mo- ralnega značaja, je bil pripu- ščen. Po vojni je nastalo gi- banje proti neomejeni imigra- ciji kar so se mnogi bali, da bo Amerika radi slabih gospodar- skih razmer v Evropi prepla- vljena od priseljenecv. Uveden je bil sistem kvote za vsako de- želo in število kvot je bilo drastično znižano z zakonom od leta 1924, ki je še v veljavi. Podlaga tega zakona je, da naj bo iz vsake dežele pripuščenih vsako leto kvečjemu le toliko priseljenecv, kolikor odgovarja dvem odstotkom vsake narod- nostne skupine, ki se je naha- jala v tej deželi po ljudskem štetju od leta 1890.

Ni kvote za druge ameriške dežele, skupna kvota za ves o- stali svet pa znaša 153.774 na leto. Kvota za Jugoslavijo znaša 845, za Italijo 5.802, za Nemčijo 25.957, za Anglesko in Irsko 65.721, za Čehoslova- kijo 2.874, za Rumunsko 377. To je največje število novih priseljenecv, ki morejo priti na leto iz poedinih dežel. Iz- ključeni pa iz kvote so žene in otroci ameriških državljanov in, v nekaterih slučajih, možje ameriških državljanov. Neka- teri drugi sorodniki ameriških državljanov uživajo le pred- nost v kvoti.

V ANGLIJI IŠČEJO ROBIN- SONA.

Angleška vlada je razpisala mesto, za katero se lahko pote- gujejo samo zakonec in sicer

samo dva odločena za robin- zonsko življenje. Angleška vlada namreč hoče ustanoviti opazovalno stanico na otoku Man of Caff blizu otoka Man v Irskem morju. Ta otok je pust in okoli njega so nevar- ni toki, tako da ga lahko dose- žejo čolni z otoka Man, ki je najbližje naseljeni kraj samo ob lepem vremenu. To pome- ni, da bodo prebivalci samotne opazovalne stanice pogosto več mesecev odrezani od sveta.

Zato bodo pa imeli na otoč- ku brezskrbno življenje, kajti država jim bo zgradila dom in jim dala na razpolago 100 ak- rov zemlje. Njihova dolžnost bo samo sporočati telefonično bližnjim stanicam na svetilni- kih vsakodnevna opazovanja. V viharjih dneh se bodo mora- li večkrat oglašati. Služba to- rej ni posebno težka, vendar pa mora človek dobro premisliti, predno se odloči za življenje v samotni, kjer bi zaman klical zdravnika, če bi zbolel. In vendar se je priglasilo za to mesto nad 2.000 rodbin. Ljudje v Angliji vidijo zdaj v osani- njenosti in robinzonskem življe- nju prej srečo nego nesrečo.

BEDA NA OTOKU SV. HELENE.

Angleški otok sv. Helena, na katere nje bil nekoč zaprt Na- poleon po svojem padcu, je za- šel v zelo tžak položaj po krizi svoje pletilne industrije. Mez- de v predlincah lanu in tkal- nicah dosežejo komaj 15 din dnevno, in velik del prebiva- lstva otoka, na katerem živi 4.000 ljudi, je brez zaslužka. Angleška vlada je obljubila podporo tovarnam, da bi mo- gle znova v polnem obsegu ob- ratovati in zaposliti vse delav- ce. Anglija hoče doplačevati enodnevno mezdo enkrat v 14 dneh za vsakega poročenega delavca, in eno mezdo tedensko za vsakega poročenega delavca pod pogojem, da bodo tovarne povišale moškim mezde za 3 din, ženskam pa za 2 din dnev- no. Druga pomožna akcija naj

KRETANJE PARNIKOV SHIPPING NEWS

- marca: Deutschland v Hamburg
- marca: Normandie v Havre
- marca: Rex v Genoa
- marca: Aquitania v Cherbourg
- marca: Hamburg v Hamburg
- marca: Paris v Havre
- marca: Queen Mary v Cherbourg
- marca: Conte di Savoia v Genoa
- marca: St. Louis v Hamburg
- marca: Roma v Genoa
- marca: Ile de France v Havre
- marca: Europa v Bremen

VSE PARNIKE
in
LINJE
ki so
važne za
Slovence
zastopa:
SLOVENIC PUBL. CO.
YUGOSLAV TRAVEL DEPT.
216 W. 18th St., New York, N. Y.

- marca: Hansa v Hamburg
- marca: Champlain v Havre
- marca: Queen Mary v Cherbourg
- marca: Rex v Genoa
- marca: Bremen v Bremen
- marca: Deutschland v Hamburg

PEVSKIM ZBOROM

POSEBNO PRIPOROČA-
MO NASLEDNJE MUZI-
KALJE, KI SMO JIH
PREJELI iz LJUBLJANE

- Emil Adamič—16 JUGOSLOVANSKIH
NARODNIH PESMI za moški
zbor 50
SEST NARODNIH PESMI za me-
šani zbor 50
SEST NARODNIH PESMI za me-
šani zbor 50

- Zorko Prelovec—15 SAMOSPEVOV
za glas s klavirjem 1.25
SEST PESMI ZA GLAS IN KLA-
VIR 1.—
ALBUM SLOVENSKEGA NAROD-
NIH PESMI za glas in klavir 1.—

- Franc Venturini—SEST MEŠANIH
IN MOŠKIH ZBOROV 65
Ferdo Juvaneč—IZ MLADIH LET,
moški zbori 65

- Peter Jerab—OSEM ZBOROV (mo-
ški in mešani) 50

Moški zbori

- OSKAR DEV:
Barčica: Oj, moj Sotci je Sov;
Kam mi, fantje, drev v vas poj-
demo 20

- OSKAR DEV:
Srečno, ljuba moja; Ko ptiči-
ca na tuje gre; Soči; Moj očka
ma konjička dva; Dobiv sem pl-
semce; Slovo; Je vpihnila tuč 40

- EMIL ADAMIČ:
Modra devojka (belokranjska) 20
Vso noč pri potoci 20
Jurjeva 25
Hodi Mleka domo; Kaj druge-
ga hočem; Zdravica 20

- VASILJI MIRK in A. GROBMING:
Vetrič; Po gradini 30
FERDO JUVANEČ:
Zjutraj 20
Slovenska 20

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

V stoterih slovenskih domovih
boste našli to knjigo umetni-
ških slik. Naročite jo še vi.

"Naši Kraji"

Slike so iz vseh delov Sloveni-
je in vemo, da boste zadovoljni.

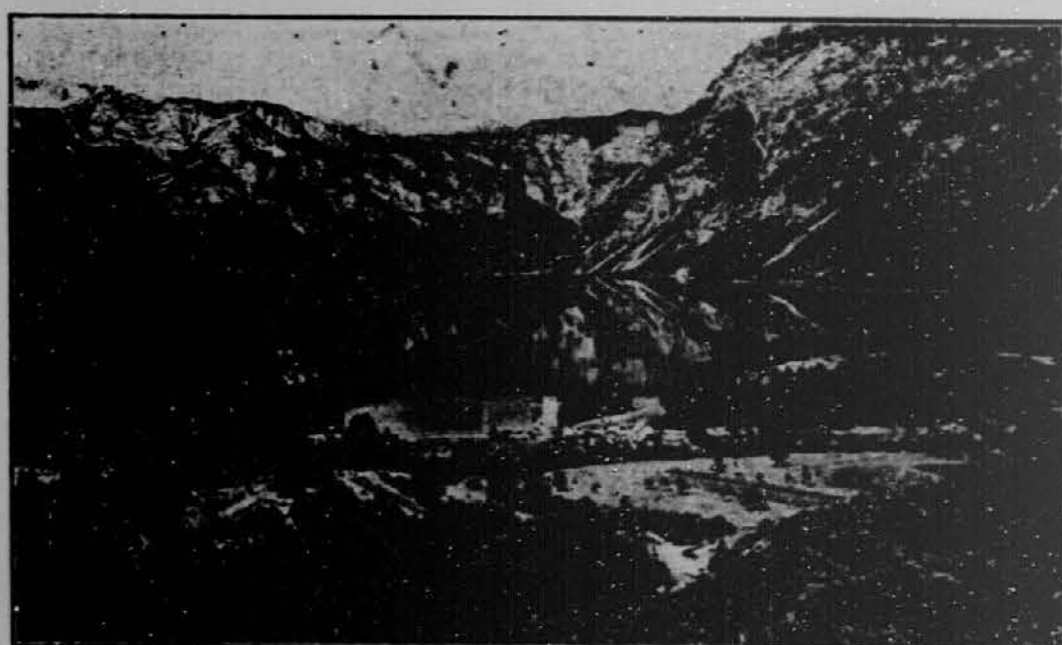
Zbirka 87 fotografij v bakro-
tisku na dobrem papirju vas
stane —

\$1.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

bi bila zaposlitev gotovega šte-
vila deklet z otoka v angleških
gospodinjstvih, kjer potrebuje-

jo pomočnice, obenem naj bi
dobil siromašno prebivalstvo
otoka enkratno večjo podporo.

Bohinjsko jezero

216 WEST 18th STREET, NEW YORK